9de Jaargang. Curaçao den 26n. Maart 1892. N° 430

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

DE ENCYCLIEK

AAN FRANKRIJK.

I

Met prijzenswaardigen spoed heeft de telegraaf ons, een paar weken geleden, gemeld, dat in alle kerken van Frankrijk een pauselijk schrijven was voorgelezen, vooral strekkende om de katholieken tot eensgezindheid te brengen, in het erkennen der Republiek als de voor het oogenblik geschiktste regeeringsvorm. Telegrammen echter, en vooral de onze, zijn doorgaans duister en de europeesche bladen moeten ons dikwerf heelwat ophelderen. De laatste mail bracht ons den tekst der Encycliek door den Paus aan Frankrijk gericht, welker inhoud wij heden onzen lezers mededeelen. Echter is het tot goed begrip der zaak niet van belang ontbloot eerst een vluchtig overzicht te geven van de feiten, waardoor het publiceeren van dit gewichtige document is uitgelokt.

In November 1890 hield kardinaal Lavigerie tot den bevelhebber van het Fransche eskader in de Middellandsche Zee op een feestmaal te Algiers een toost, waarin hij de Fransche katholieken aanspoorde, zich bij de Republiek aan te sluiten. Deze toost maakte een geweldigen indruk in Frankrijk, waar tot dusver een dergelijke aansporing tot het onbekende en, naar men meende, tot het onmogelijke behoorde. De katholieke zaak had men vereenzelvigd met de Monarchie en de Republiek in het algemeen werd verfoeid als een anti-clericale instelling. Hoe diep dit vooroordeel ingeworteld was, zou spoedig blijken. Slechts één bisschop, mgr. Isoard, bisschop van Annecy, sloot zich openlijk bij mgr. Lavigerie aan en betoogde in een uitvoerig schrijven, dat aan het herstel der Monarchie in Frankrijk niet meer kan gedacht worden. Andere prelaten o. a. de bisschop van Sées, brachten de maatregelen in herinnering, waaraan de Republiek zich jegens de katholieken had schuldig gemaakt en waren dientengevolge van oordeel, dat de katholieken althans met de tegenwoordige Republiek geen vrede konden hebben.

Natuurlijk waren inmiddels aller blikken op Rome gevestigd en verschillende kerkvorsten wendden zich tot het Vaticaan, om voorlichting in dit moeielijk geval. Op antwoord behoefde niet lang te worden gewacht. De bisschop van St. Flour ontving in een der eerste maanden van 1891 een schrijven van den kardinaal-staatssecretaris, waarin de grootste nadruk werd gelegd op het feit, dat de Kerk *alle* regeeringsvormen, welke in zich niet strijdig zijn met de katholieke belangen, erkent, en dat men wèl doet met den eenmaal ingevoerden regeeringsvormen te aanvaarden. Dit schrijven was een bevestiging van den toost, dien mgr. Lavigerie had uitgesproken, maar de monarchisten gaven daarom den strijd nog niet op. De royalistische en imperialistische pers trachten het schrijven van kardinaal Rampolla in haren geest te verklaren en daaruit zelfs nieuwe wapenen te smeden voor haren strijd tegen de Republiek. Ja, zelfs bij zuiver katholieke bladen openbaarde zich een zekere aarzeling, om den weg in te slaan, welke door de beide kardinalen was aangewezen. De primaat van Afrika (mgr. Lavigerie) moest dan ook in een kort geleden aan zijn diocesanen gericht schrijven het getuigenis afleggen, dat de raad door hem, krachtens een opdracht van den H. Vader, aan de Franschen katholieken gegeven, alles behalve eensgezind door bisschoppen, geestelijkheid en leeken was opgevolgd.

Een groote hinderpaal is hier zeer zeker de omstandigheid, dat gedurende de laatste twaalf jaren de republikeinsche regeering en parlementaire meerderheid van Frankrijk zich aan het vervaardigen van menige anti-clericale wet en verordening hebben schuldig gemaakt, zoodat men eraan gewoon is geraakt de Republiek met het anti-clericalisme te identificeeren. Men vindt van dit laatste zelfs een bewijs in het vóór eenige weken uitgevaardigde manifest der Fransche kardinalen, waarin, wel is waar, de katholieken worden aangespoord zich op constitutioneel, d. i. op republikeinsch terrein te plaatsen, maar tevens groote nadruk wordt gelegd op het feit, dat de tegenwoordige Republiek zich zeer anti-katholiek heeft gedragen en nóg gedraagt. Ook dát manifest zou dan ook ongetwijfeld geen einde hebben gemaakt aan de bestaande verdeeldheid en de H. Vader heeft het derhalve noodig geoordeeld in een encycliek den weg af te bakenen, dien de Fransche katholieken hebben te volgen tot verdediging der godsdienstige belangen en tot bevordering der welvaart van hun land.

De H. Vader begint met zijn leedwezen te betuigen over het streven van een zeker aantal mannen, die zich ten doel hebben gesteld den christelijken geest in Frankrijk te vernietigen en wijst op de noodlottige gevolgen van hun streven. Van den anderen kant evenwel gevoelt Z. H. zich getroost door de toewijding, welke datzelfde Frankrijk jegens Hem aan den dag legt, een toewijding, welke vooral is gebleken uit de pelgrimstochten, die nog kortelings door alle standen der Fransche maatschappij naar Rome werden ondernomen. De Paus verlangt thans niet alleen de katholieken, maar alle eerlijkgezinde en weldenkende Franschen aan te sporen, alle politieke tweedracht te vergeten, ten einde hunne volle krachten te kunnen wijden aan de pacificatie van hun vaderland. Wij verlangen die pacificatie meer dan iemand anders, zegt Z. H., want wij vertegenwoordigen op aarde den God des vredes.

De H. Vader kiest dan tot uitgangspunt van zijn betoog de onbetwistbare waarheid, dat alléén de godsdienst een hechten maatschappelijken band verschaffen kan en degelijke grondslagen aanbieden voor den vrede eener natie. De individuen toch vereenigen zich tot een Maatschappij niet alleen voor hun stoffelijke welvaart, maar ook voor hun zedelijke verheffing. De Maatschappij zou anders weinig meer zijn dan een samenleving van redelooze schepselen, wier leven slechts de voldoening der sensueele aandrift is.

Meer nog: zonder die zedelijke verheffing zou de Maatschappij geen voordeel, maar een nadeel zijn voor den mensch. De zedelijkheid nu veronderstelt noodzakelijk God en met God den godsdienst. Zonder het Ware en zonder het Goede is geen zedelijkheid denkbaar en de hoogste Waarheid, de hoogste Goedheid vloeien voort uit God. Alle burgers zijn derhalve gehouden zich aaneen te sluiten, om in de natie het ware godsdienstige gevoel te handhaven en dit te verdedigen, wanneer ooit een athëistische school, in strijd met de protesten van natuur en geschiedenis, zich beijveren mocht God uit de Maatschappij te verbannen, omdat daardoor zeer zeker ook alle zedelijkheid zou worden uitgeroeid.

Bij de Fransche katholieken moet de godsdienstige zin nog dieper en algemeener zijn, daar zij het geluk hebben tot den waren godsdienst te behooren. De ware Kerk van Jesus Christus toch bezit meer dan eenige andere de kracht, om zoowel het individu als het maatschappelijk leven te regelen. Frankrijk levert hiervan de bewijzen. Naarmate deze natie vorderingen maakte in het christelijk geloof, zag men haar ook meer en meer naderen tot de zedelijke grootheid, welke zij als politieke en militaire mogendheid be-

FEUILLETON.

Húsar i Panduro

Continuación, di Capitulo VI i Conclusión.

Frohn a sacá di bao di su capa un obheto doená e captán pálido manera morto i temblando di cabez te na pia. Tabata pida tabla cuadrá, coe cuater boeracoe na su púntanan. E captán tabatin martin i claboe, di modi koe den poco momento e gohera a kedá tapá. Frohn a haci un senja coe su húsarnan, i nan, secundá pa e Panduronan, a coeminsá ta sacá agua fô di dje barquito, mientras e companjero djé captán a cogé timón afin di dirigí e embarcación. Entre tanto e captán mes tabata ocupá ta cerra e gohera toer camina coe manteca vela.

— „ Si acaso gefe tin algún nobo di mandá pa su cuartel general, anto nos lo pasá asina cerca tera, koe un di su hendenan por landá subi fácilmente," Frohn dici.

— " ¡ Bo ta mui complaciente!" Trenck dici coe amargura i él cai droemi riba nan dje bánkinan dje barquito. Despues di un rato él a drai sin embargo bisá un di su Panduronan.

— " Bo por bai," él dici, " i bisá mayor di Dolne, koe mientras tanto él por keda den e mes cuartel. El mester mandá mi 4 homber di guardia di honor, coe placa, panja i cabai, i él tené bon cuidao pa toer mi otro cosnan sobrá."

Riba orden di Frohn, e timonero a acercá orilja derecha di Danubio asina tantoe koe tabata posible sin ayudo di rema den un corriente asina fuerte. Porfin nan a yegá na un distancia di 30 paso fô di tera, e ora ayí un dje Pandúronan, riba senjal di su gefe, a kita su capa corrá, lorá su casjaca i su arma adén, i teniendo e paki ayí coe su manoe robez riba su cabez, él a boelá na agua i landá coe su manoe drechi subí tera.

— " ¿ Ta com bini bo den e idea diabolicá di hibá mi den un barcoe?" Trenck a puntrá Frohn koe a cai sintá su delanti ta yena trankilamente su pipa.

— „ E idea ayí no ta sina stranja," Frohn a contestá hariendo. " Despues di toer lo ke a pasá den nos dos ayera nochi, no a parcé mi prudente di keda droemi den bo cuartel general. Mi tabatin algún sospecha koe gefe Von der Trenck por a doena un interpretación diferente na su palabra di honor. P'esai anto mi a buscá, un lugar camina mi por a zak mi cabez sosegadamente abao i e barquito aki a parcé lo más adecuado. Tan pronto mi a sali fô di bo ayera nochi, mi a bai abordo, i mi a poné mi hombernan na warda na tera. Una vez abordo poco poco e cordamento a bini den mi cabez di regresá na Viena coe n'ele, i di suplicá bo di acompanjá mi. El ta camná liger, bo mes ta mirá i él ta menos fatigante, koe di ta sintá 4 ó 5 dia tras di otro den silja."

— " ¿ Nos tin di keda sintá anto den e cos aki te ora nos yegá Viena?"

— " Si senjor companjero ta haya bon, sí..........di promer barcoe koe nos contra, lo nos buscá rema, i nos lo tracá tera, si nos kier, pa busca cos di comé. Na Nussdorf nos ta toemá extra-tren, pa nos no ser obligá di haci nos entrada den e stad imperial na pia, i anto lo mi tin honor di bahá gefe na e hôtel koe lo él indicá mi."

— " En verdad," Trenck a murmurá después di un ratoe di silencio, " bo ta un homber astuto, maske bo no ta mi amigoe. Ta sinti mi koe mi no tin e promer oficial Von Frohn den mi cuerpo di Pandúronan. El ta hustamente e homber koe mi tin mester. ¿ Senjor companjero tin pa casualidad un pipa pa mi?"

— " Desgraciadamente no .... ma mi sargento tin uno. Si bo no ta despreciéle, anto mi por sirbi bo bon tabacoe latakia."

Frans a saca un pipa chikita i limpia, i sin ni miréle escrupulosamente e gefe a aceptéle. Frohn a doenéle e sacoe coe tabacoe. Frans a saca candela i .... un cuarto di ora después e dos guerreronan tabata tranquilamente sintá delanti di otro ta relatá otro nan aventura i nan hazanja.

Entretanto e barquito tabata cortando e corriente alegremente ta bai; ya nan no tabata mirá e cuater húsarnan koe tabata sigui den e sendero coe e cabainan tené na frena. E Panduronan di Trenck no a haci nan ningún oposición, ora nan a mira koe e gefe i e promer oficial a bira na paz coe otro.

VII

Dos dia despues pa banda di merdia, un extra-tren, coe dos Panduro sintá adelanti, a drentá porta di Viena. E cabo di guardia, puntrando nomber dje viaheronan, a recibi pa respondi: " gefe imperial barón Von der Trenck i mayor Von Frohn."

E coche a keda corré meimei dje cáyanan yená di hende, te ora él a stop pará delanti un hôtel grandi. E Pandúronan a boelá abao habri portal, cantinero i donjo di hôtel a presentá, i nan a loebidá pa un momento nan reverencia acostumbrá, mirando e estatura gigantesca di Frohn i e fisonomia ennegrecida di Trenck, cobá coe arruga profunda — no tabatin un hende koe no conocé e cara ayí pa descripción.

— " ¡ Senjor gefe!" Frohn koe a sali

reikte. Het geloof heeft Frankrijk krachtig gemaakt en bevordert nog steeds zijn glorie, zoodat het zou in strijd zijn met de belangen des vaderlands daarvan afstand te doen. Alle geloovige Franschen moeten derhalve thans in de eerste plaats er voor waken, dat de godsdienst blijve gehandhaafd. En dit met des te meer zorg, daar in hun midden het Christendom door de sekten met te grooter heftigheid wordt aangevallen. Te dezen opzichte kunnen zij zich geen lauwheid in het optreden of verdeeldheid in de partijen veroorloven.

Met grooten nadruk verheft de Paus zich dan tegen den listig verspreidden laster, als zou de Kerk naar een politieke overheersching van den Staat streven. Die laster is zoo oud als de Kerk-zelve. Reeds tegen den Zaligmaker deed hij dienst en in den Romeinschen tijd liet hij zich geducht gelden. De vijanden van het Christendom poogden aldus de verbreiding zijner leer door den Staat te doen beletten en wat in dien tijd geschiedde, ziet men ook nu nog gebeuren. De moderne bestrijders van het Christendom stellen dezelfde pogingen in het werk, pogingen, die *au fond* zeer oud zijn en slechts een weinig veranderd in den vorm. Maar onze apologisten, onze leeraren en onze martelaren hebben geleerd, hoe wij ons moeten verdedigen. De katholieken van onzen tijd moeten handelen naar hun voorbeeld en de glorie van God en van Zijne Kerk boven al het andere stellen.

Daarvoor is een groote eensgezindheid noodzakelijk en al datgene, wat die eensgezindheid, die groote eenheid zou kunnen verzwakken, moet worden ter zijde gezet. De Encycliek doelt hier voornamelijk op de politieke geschillen, welke in Frankrijk bestaan en op de gedragslijn, welke zij ten opzichte der tegenwoordige Republiek hebben te volgen.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

In den loop der volgende week zal door den heer Smith een begin worden gemaakt met de uitvoering der concessie, welke hem is verleend tot het boren van artesische putten. De eerste proef zal genomen worden op de gronden toebehoorende aan het Pensionaat *Welgelegen* ten oosten van het voormalige Plantersrust.

— De Gouverneur der kolonie heeft gisteren in den voormiddag aan boord van H. M. schepen *Johan Willem Friso* en *De Ruyter* een bezoek afgelegd, en werd met de gebruikelijke eerbewijzen ontvangen.

De *Friso* vertrekt morgen naar Nederland, en zal op de reis Havana aandoen.

Later zal de *De Ruyter*, naar wij vernemen, een oefeningstocht ondernemen en Pto. Rico bezoeken. (C. Ct.)

Lijst van brieven, die onbestelbaar zijn bevonden:

J. E. Anderson a/b Preciosa, Alfred Cuyperz, Betsie Daal, Catarina Janga, J. A. Jesurun & C°, Bruno Karlsson a/b Preciosa, Marcelo Henriquez Morales, Engrieta Mensch, H. H. van der Velde, John Wiber a/b. Preciosa, Carlos Sacome, Meseheln Schotborgh.

Aangeteekende stukken:
Een brief geadresseerd aan Juan Leon en 3 drukwerken geadresseerd aan Gabriel Salas.

NEDERLAND.

— De Nederlandsche Werkliedenvereeniging te Brussel, heeft tot honorair beschermend lid benoemd Mr. C. J. A. Heydenrijck, lid van den Raad van State te 's Hage.

— Koningin Wilhelmina heeft den 24n jl. den rouw over haren vader afgelegd.

— Zoo er niets in den weg komt, zullen onze Koninginnen zich in October naar Weimar begeven, om tegenwoordig te zijn bij de gouden bruiloftsviering van onze beminde prinses Sophie, aan wie ook uit Nederland een huldeblijk zal worden aangeboden, ten bewijze, dat haar vaderland haar evenmin vergeet als zij wederkeerig Nederland.

— De indiening van een ontwerp ter te-gemoet-koming der noodlijdende gemeenten, is naar *Het Vad.* verneemt, spoedig te verwachten.

— De nieuwe postwet tot regeling van de brievenposterij, treedt, ingevolge een koninklijk besluit van 11 Februari jl., in werking op 1 April aanst.

— De Minister van waterstaat, enz. heeft aan het Hoofdbestuur van den Nederl. Bond ter bestrijding van overdreven zondagrust op het gebied van post- en telegraafverkeer bericht, dat in zooverre aan het bezwaar van den Bond zal worden te gemoet gekomen, dat voor het vervolg op eenen tweeden christelijken feestdag, voor zooveel niet op een zondag vallende, de kantoren der posterijen mede zullen worden opengesteld voor het aannemen van postwissels en de behandeling van quitantiën.

GENERAAL VERSPIJCK.

Aan den gepens. luit.-generaal Jhr. G. Verspijck, op zijn 70sten verjaardag, door eene commissie namens een aantal officieren van het Indische leger, als huldeblijk aangeboden: een bronzen beeld van Barbédienne "le Courage militaire," door den beeldhouwer P. du Bois. Het beeld is 1.05 M. hoog.

Daarbij was nog gevoegd een album met de namen der deelnemers, uit rood pluche met zilveren schild. Na de opdracht werd daarin vermeld, dat den luit.-generaal Jhr. G. M. Verspijck, die 30 jaren lang een sieraad was van het Ned.-Indische leger op zijn 70sten verjaardag het geschenk wordt aangeboden als bewijs van sympathie, vriendschap en hoogachting voor den kameraad en chef, als waardeering van hulde aan den landsdienaar van onbezweken trouw en zeldzame toewijding.

Generaal Verspijck was bij de ontvangst van dit huldeblijk omringd door al zijne kinderen, kleinkinderen, broeders en zusters. De Voorzitter der commissie, de heer Van Rees, hield eene toespraak, waarop de jubilaris met eenige hartelijke woorden antwoordde.

Vervolgens bood de heer Charles Boissevain, uit Amsterdam, den generaal een feestgeschenk aan, een beeld, betrekking hebbende op den door Verspijck bestreden Indischen vijand, namens eene commissie van de Vereeniging „Moed, Beleid en Trouw," waarvan Verspijck voorzitter is.

De generaal ontving voorts een aantal blijken van belangstelling; niet alleen uit de officierskringen, maar ook van militairen uit lagere rangen, die onder hem hebben gediend.

— De *Deli-Crt.*, melding makende van de benoeming van kolonel C. Deijkerhoff tot gouverneur van Atjeh en Onderhoorigheden, deelt eenige bijzonderheden mede omtrent de militaire loopbaan van dezen officier. Wij ontleenen daaraan het volgende:

Na zijne opleiding te hebben ontvangen aan de Kon. Militaire Academie te Breda, werd de heer Deijkerhoff den 10den Juni 1861 op een-entwintig-jarigen leeftijd tot 2de-luitenant benoemd.

Na gedurende zijn geheelen luitenantstijd bij den troep gediend te hebben, nam hij als jong kapitein aan de 2e Atjeh-expeditie deel. Bij een der vele staven ingedeeld had hij, evenals nagenoeg alle stafofficieren, het geluk zich zoo te onderscheiden, dat hem bij kon. besluit van 6 Oct. 1874 No. 10 de Militaire Willemsorde 4e klasse toegekend werd.

Na afloop der expeditie met verlof naar Nederland vertrokken, woonde Deijkerhoff aldaar als toehoorder de lessen der toenmalige stafschool bij en werd bij terugkomst in Indië geplaatst als kapitein bij den generalen staf.

Hij bleef deze betrekking bekleeden tot aan zijne bevordering tot hoofdofficier, den 8sten April 1881, waarna hij korten tijd een der veldbataljons te Batavia in garnizoen commandeerde.

Spoedig evenwel werd hij weder tot den stafdienst geroepen en bekleedde jaren lang de gewichtige functie van sous-chef van den Generalen Staf.

Als zoodanig smaakte hij de voldoening, dat hem uithoofde van buitengewone verdiensten eene benoeming tot ridder van den Ned. leeuw te beurt viel,

Eenige jaren na zijne bevordering tot luit.-kolonel werd hij als gewestelijk militair commandant in de Wester-afdeeling van Borneo benoemd en leidde als zoodanig eenige maanden geleden de expeditie tegen de Tebidah-Dajaks.

Ten slotte deelt de *Deli-Ct.* nog mede, dat kolonel Deijkerhoff niet groot van stuk, doch breed en link gebouwd is en met zijn grijzenden, echt militairen kop een goed figuur maakt. Opgewekt, levendig, nu en dan in het gesprek gesticuleerend als een Italiaan, is hij een gansch ander man dan de ernstige, stroeve, afgetreden Gouverneur, met wien hij evenwel even groote werkkracht en ambitie gemeen heeft.

— Blijkens bij het departement van marine ontvangen bericht is Hr. Ms. schroefstoomschip 4de klasse *Sommelsdijk*, onder bevel van den kapitein luitenant ter zee G. H. van Steyn, den 17 dezer van de Suriname-rivier vertrokken ter aanvaarding van de reis via Buenos-Aires en de Kaap de Goede Hoop naar de Zuidoostkust van Afrika.

— Naar men meldt bestaat bij enkele oud-officieren der rijdende artillerie het voornemen, om in het volgend jaar het 100-jarig bestaan van dat korps op feestelijke wijze te herdenken.

Zooals bekend is, deed de Stadhouder Willem V bij brief van 9 Januari 1793 aan den Raad van State het voorstel tot het oprichten van twee brigaden rijdende artillerie. Dat voorstel werd door de Staten-Generaal goedgekeurd. De uitvoering van het besluit, het oprichten van twee brigaden rijdende artillerie, werd opgedragen aan den Stadhouder, die dan ook reeds den 21 Maart d. a. v. de bevelen daartoe schijnt te hebben gegeven. Elke brigade zou, volgens resolutie, bestaan uit twee compagnieën en elke compagnie sterk zijn 6 officieren, 102 onder-officieren en manschappen en 115 paarden; de kosten der beide brigaden zouden bedragen ƒ 143.083.681. Gelijk bekend is, nam gemeld korps met roem deel o, a. bij Quatre Bras, Waterloo en in 1830. Thans is de rijdende artillerie het kleinste korps van onze Ned. krijgsmacht en bestaat zij uit 2 veldbatterijen en ééninstructie-batterij.

—Ingevolge beslissing van Z. Exc. den Minister van Marine, zullen de officieren der zeemacht (zee- en marine-officieren), niet in uniform met verlof reizende, voortaan zijn voorzien van verlofpassen van hetzelfde model als voor officieren van de landmacht is vastgesteld.

Door dit besluit wordt het controleeren door de betreffende spoorwegbeambten, met het oog op het reizen tegen militair tarief, zeer vereenvoudigd en zijn vergissingen in deze niet meer mogelijk.

BUITENLAND.

Rome. — Zaterdag 22 *Feb.* herdacht de Paus den dag, waarop Hij voor 14 jaren op den H. Stoel werd geroepen. De H. Vader hield eene

---

di último fô dje coche, dici: "aki mi misión a caba, i no ta keda mi otro cos di haci, sino di agradecé bo pa bo compania agradable. Nos conocementoe coe otro a coeminsá di un manera stranja — sin embargo mi ta spera koe lo bo conservá un dulce recuerdo di mi."

— "Mayor Frohn," Trenck a contestá, "a percurá pa mi no por loebidéle....pero lo mi recordéle únicamente como un bon companjero di viaha koe, pa su conversación agradable i pa cortesía di su tratoe, a haci mi loebida e medio koe él a empleá pa obligá mi di ser su companjero di viaha."

— "Mi ta spera," Frohn a replicá hariendo, "koe e recepción aki na Viena lo contribuí largamente pa ahuyentá completamente e recuerdo menos agradable."

— "Bien, nos ta spera esai," Trenck dici, despidiendo di Frohn, i dirigiendo él na e donjo di hôtel.

Frohn a kita bai su cas ayí cerca; él a bistiéle un poco i él a sali bai haci su rapport; Ora él a yegá palacio, él a ser inmediatamente hibá cerca Rei. José a bin contrelé coe ansia impaciente.

— "¡ Frohn! él a esclamá. "Ja di vuelta, awor — ¿ coe n'éle ó sin dj'éle!"

— "Sire, ta un momento pasá noemá koe mi a caba di bahá e gefe Von der Trenck na e hôtel, "El Cordero Blanco," camina él tabata kier ser hospedá."

— "¿ Ta verdad, asina cos ta en realidad?" e hoben rei a esclamá na voz haltoe. "Gracias na Dios anto, pasobra — mi kier declará bo awor — mi tabata spantá pa bo i a arrepentí masjá di a cogé un fiel sirbidó manera bo bai hincá den boea dje leon."

— "Mi a lográ, Su Magestad, di domesticá e léon. Ta wor poco nos a caba di separá di otro como dos bon amigo."

— Anto, esai ta más di lo ke mi a keré koe por sosodé — casi mi ta capaz di coeminsá keré koe bo sá haci bruha—ma sintá, i contá mi na placa chikitoe ta com cos a pasá."

Frohn a obedecé i e rei a keda ta scuchá su relato coe di más grandi atención.

— "Ma bo sabi koe bo ta un hende peligroso, terrible," e rei dici, ora Frohn a contéle historia dje envenenamiento.

— "Mi no tabatin ningún clase di es peranza, Su Magestad, di cumpli coe mi encargo, si mi no a riscá mi vida, pasobra violencia bruta lo no a ehercé ningún influencia riba Trenck."

— "Un medio desesperante, rei José a interrumpiéle. "¿ I com bini bo coe e veneno extraordinario ayí?"

— "Ta un secreto di harem oriental. Un doctor anciano turco, zoe mi a salvá coe peligro di mi mes vida, a doena mi él. El ta yamele un preparation di opio."

— "¿ I bo tabata sigur koe e contraveneno lo a neutralizá toer efecto?"

— "¿ Sigur? Sí, asina sigur, manera hende por confiá den e cosnan ayí. Riba hende mi no por a proebéle, ma riba animal sí. Lo ke él ta propiamente, mi no sabi. Ma si mi ta recordá mi bon, e turco parcé a papiá mi di ácido concentrá i cristalizá, ma más mi no sabi."

E rei a keda un momento ketoe. Caba él dici:

— "Querido Frohn, haci mi favor di no usá hamás nunca e veneno koe tabatin asina bon efecto; mi no tin nada contra di miréle den manoe di un soldá valiente. Vámonos, tiréle den candela."

— "Sire," Frohn a contestá, "ya esai a sosodé caba. Toer lo ke mi tabatin di dj'éle, mi a tirá toer den Danubio."

— "Tanto mehor, continuá bo relato."

Frohn a sigui, i ora él a caba, e rei a esclamá.

— "¿ Com lo mi agradecé Frohn?" Bo a rendi emperatriz i nos cas un servicio importante. ¿ Lo mi ponéle na conocimiento di mi mamá!"

— "Ta altamente honroso pa mi," Frohn a respondé, "di por merecé aprobación di Su Magestad. I sin embargo, ¿ mi por toemá liberdad di pidi bo un favor?"

— "Papiá, Frohn," e rei dici apresuradamente, "Lo ke ta na mi poder mi ta haci coe gusto pa bo."

—"Anto mi ta pidi Sire grado di oficial pa mi sargento. E homber a secundá mi fiel i valerosamente; él tabata sabi toer cos, ma también él a arrostrá toer peligro coe di más grandi intrepidez."

—"¿ I ta kende ta e famoso sargento?"

— "El yamá Frans Fellhamer, Su Magestad."

E rei a keda ta miréle admirá.

— "Ja ta algún tempoe caba, él ta den mi escuadrón, i mi a sinjá conocéle como un hombre honrado."

— "¿ En verdad? Anto esai también ta un milagro," e rei dici hariendo. Ta bon, mi kier keré koe ta asina, ma mi ta temé; mi ta temé, koe mi mayor Frohn — a bira un poco cortesano."

Frohn a poné su manoe drechi riba su pechoe.

— "Mi ta agradecí Su Magestad.

— "¡ Te ainda ta mi tin di agradecé bo, i esai ta sosodé coe un fuerte apretón di manoe!" rei José dici. Tabata contra toer etiqueta pa un rei primi manoe di un mayor di húsar, ma esai no tabata importá José nada, i Frohn a correspondé e apretón carinjoso coe mucha afección.

FIN.

officieele receptie, waarbij Hij o. a. de volgende woorden heeft gesproken: „Ik dank God, dat Hij Mij heeft toegestaan, het 14e jaar van mijn Opperpriesterlijke regeering te bereiken. De 14 jaren zijn 14 jaren van gevangenschap geweest; 14 jaren waarin Ik den voet niet heb gezet buiten de muren van het Vaticaan. Ik ben overtuigd, dat de Almachtige den dag zal doen aanbreken, waarop de Paus zijne vrijheid binnen Rome zal terugbekomen." De geheele Katholieke wereld bidt, dat die wensch des Pausen spoedig moge in vervulling gaan!

Te dezer gelegenheid heeft de Paus aan de Pastoors van Rome eene groote som doen ter hand stellen, om onder de armen verdeeld te worden.

— Denzelfden-avond begonnen de eerste feesten voor het bisschopsjubilé van Z. H., door het vieren van een plechtig triduum in de kerk Gesù. Aan dit voorbereidend triduum voor de groote feesten van het jubilé, namen alle katholieke vereenigingen van Rome deel. De eerste inteekenlijsten voor de bisschoppelijke jubilé-mis van Leo XIII, vertegenwoordigen reeds een bedrag van 28,499 fr.

— Een decreet van de H. Congregatie der Propaganda, betreffende de oprichting van eene Canadeesche Hoogeschool te Montreal, is verschenen.

—Op vrijdag den 6en Februari ll. ten 10 ure, had in de prachtige kerk *Gesu* de uitvaart plaats voor den Hoogwaardigen Pater Anderledy, Generaal-overste der PP. Jezuïeten. De H. Mis, voorafgegaan van het Officie, werd volgens gewoonte door de PP. Dominicanen gezongen. De Procurator-generaal dezer Orde verrichtte de H. Dienst, en al de te Rome aanwezige Dominicanen assisteerden. Rondom de katafalk hadden de vertegenwoordigers van al de verschillende religieuze Orden en een groot aantal Studenten plaats genomen. In het groote schip verdrong zich eene buitengewoon groote en ingetogen menigte.

—In het *J. des Débats* bevestigt René Baqui, die in Sicilië gereisd en ook den gouverneur van het aan Engeland behoorende eiland Maltha gesproken heeft, dat werkelijk indertijd dat eiland door de Engelsche regeering den Paus ten verblijve is aangeboden, waarbij aan Z. H. de keus werd gelaten tusschen de drie residenties van den gouverneur: Baschetto, Sant' Antonio en La Valetta. De Paus gaf de voorkeur aan Sant' Antonio, en reeds werden verscheidene huizen in den omtrek gehuurd, voor de Kardinalen, enz. Drie jaren lang is alles voor 's Pausen ontvangst gereed gehouden, en nog is Engeland's aanbod niet ingetrokken of afgewezen.

Italie. —De minister-president, Di Rudini, is door de oproerige beweging in den lande, door de studentenrumoeren, door de schandalen bij de behandeling van het anarchisten-proces — donderdag 25 *Februari* moesten de karabiniers in de gerechtszaal met den geladen revolver in de hand de orde herstellen — en niet het minst door de onstuimige kamerzitting over de werkeloozen dermate ontmoedigd, dat hij aan koning Humbert eene wijziging van het ministerie heeft voorgesteld, waaromtrent echter nog geene beslissing is genomen.

— Te Spezzia en Sargana hebben de advocaten en procureurs het werk gestaakt. Vijftig rechtsgedingen zijn dientengevolge verdaagd moeten worden. Bij eene huiszoeking bij verschillende anarchisten te Rome, zijn een aantal opruiende geschriften in beslag genomen, benevens de photographieën van de gehangen Italianen te Chicago, en eene verdediging van de ten dood gebrachte anarchisten te Xeres.

—De berichten omtrent den economischen toestand in Italië, blijven zeer treurig luiden. De demonstratieve optochten der werkeloozen in de voornaamste steden houden aan en zoo begaf zich te Rome een groot aantal dier ongelukkigen naar het Colyseum, waar zij een meeting wilden beleggen; de politie belette dit evenwel. Een troep van 200 personen ging daarop naar het koninklijk paleis en naar de questuur, waar oproerige kreten werden aangeheven. Het gelukte der politie de menigte zonder moeite uiteen te drijven. De beweging duurde echter den geheelen dag voort. Te 5 uur had een oploop plaats voor het gebouw der Kamer. Daarbij ontstond een botsing tusschen de politie en eenige personen, die trachtten de schildwachten te ontwapenen. Bij deze gelegenheid werden tal van personen aangehouden. Tegen den avond had een vergadering van afgevaardigden der werklieden vereenigingen plaats.

Te Potenza in de provincie Perugia is een oproer uitgebroken ten gevolge van een gemeenteraadsbesluit, waarbij een nieuwe belasting werd ingevoerd. De opgewonden menigte drong het raadhuis binnen en verbrandde het archief. Het gerukte der politie ten slotte de orde te herstellen. Een gendarme werd evenwel gedood en een officier gewond.

Dergelijke feiten zijn kenschetsend. Tot overmaat van ramp wordt Italië nu ook nog door een tarieven oorlog met Zwitserland bedreigd, welke voor eerstgenoemd land de noodlottigste gevolgen hebben kan. Het ergste daarbij is, dat de Zwitsersche regeering den doorvoer over haar gebied langs de Gotthardbaan beletten wil, wat voor Italië een geweldige slag wezen zou. De Italiaansche pers ziet de toekomst dan ook zeer donker in. De *Popolo Romano* laat zich aldus uit: „Nu wij 65,000,000 lr. voor den Gotthard betaald hebben, waarvan Zwitserland de grootste voordeelen voor veel geringere kosten geniet, zou het fraai zijn, als wij wegens het transitoverkeer van Italië naar Duitschland in een tarievenoorlog werden gewikkeld, terwijl voor den handel met Duitschland, waarmede Zwitserland, zooals men weet, een verdrag heeft, de tarieven laag zijn. In het vinnigste van den tarievenstrijd met Frankrijk hebben de Fransche spoorwegmaatschappijen er nooit aan gedacht, op ons transitovervoer naar Engeland en Spanje maatregelen van weerwraak te nemen. En voor de Fransche spoorwegen hebben we geen 65 millioen bijgedragen."

De *Moniteur de Rome* schrijft het volgende:

„Deze tarievenoorlog zal den achteruitgang van den landbouw verhaasten en de nooddruft in het land vermeerderen. Hij is een voorspel van de geheele vernietiging van het maatschappelijk kapitaal. Als industriestaat was Zwitserland aan Italië cijnsbaar en voor zijn nabuur een bron van rijkdom. Het verlies wordt verergerd, doordat vroeger Italiaansche wijnen, door Zwitserland heen, naar Frankrijk als Hongaarsche wijnen werden ingevoerd.'

Frankrijk. — De *Figaro* deelt eenige bijzonderheden mede omtrent het onderhoud, waarmee de Paus een redacteur van het *Petit Journal* heeft vereerd. Eerst nadat hij de zekerheid verkregen had, dat Z. H. hem ontvangen zou, begaf deze journalist zich naar Rome en van zijn verslag zond hij een proef aan den kardinaal-secretaris, die haar vervolgens aan den H. Vader deed toekomen. Na eenige uren tijds werd de proef aan den heer Judet (zoo heet de betrokken redacteur) teruggezonden. Er waren acht woorden of zinsneden geschrapt en voorts nog eenige belangrijke wijzigingen aangebracht. De conservatieve bladen zijn geenszins onvoorwaardelijk met de verklaringen van den Paus ingenomen. Het orgaan van den opgewonden de Cassagnac, de *Autorité*, betwist eenvoudig de echtheid van het interview, hoewel daaromtrent nu toch geen twijfel meer kan bestaan. De *Gazette de France*, de *Soleil* en de *Gaulois*, allen royalistische bladen, zwijgen over het interview of doen het voorkomen, alsof daarin de bevestiging ligt van hun politiek (!)

—Het Parijzer huis Louis Dreijfus, dat in Zuid-Rusland filialen heeft, wordt aldaar gerechtelijk vervolgd, omdat het voor de hongerlijdenden 2000 wogens graan geleverd heeft, bevatten de *twee derde* zand en onkruid. De heer Dreyfus, is millionair en Ridder van het Legioen van Eer; minister Ribot heeft den Franschen ambassadeur te St. Petersburg gelast deze zaak te sussen; doch het was te laat.

—Te Soisy-sous Etoile waren 380 dynamiet patronen gestolen. Naar men bericht, was het door de dieven bestemd, om het gebouw van het Spaansche gezantschap te Parijs in de lucht te laten springen, als wraak voor de terechtstelling van de vier anarchisten te Xeres.

Duitschland.—De zondagsrust zal weldra geen ijdel woord meer zijn in Duitschland. De spoorweg-, post en telegraafbeambten zullen op hun beurt deze weldaad genieten. De Regeerings-commissaris, Wackerzapp, lid van het oppergerechtshof, heeft aan de begrootingscommissie van den Rijksdag verklaard, dat elken zon en feestdag 81 pct. der kantoorbedienden; 27 pct. van de telegraaf en van het personeel der werkinrichtingen; 40 pct. der stationsbeambten; 66 pct. van het expeditie-personeel en 26 pct. van het treinpersoneel vrij zullen zijn van dienst.

—Keizer Wilhelm heeft ook dit jaar het feestmaal van de provinciale staten van Brandenburg willen bijwonen, en in dien kring zijn gemoed ontlast. Het is helaas! gewoonte geworden, dus ving de Keizer aan, dat alle daden der regeering worden bevit en bedild. Zou het dan niet beter wezen, wanneer al die ontevreden knorrepotten maar liever het Duitsche stof van hunne pantoffels afschudden en zich ten spoedigste onttrokken aan onze toestanden, die in hun oog zoo ellendig en rampzalig zijn? Dan waren zij geholpen, — en aan ons ware een groote dienst bewezen! Duitschland bereikt nu zoo langzamerhand den jongelingsleeftijd, en het wordt derhalve zaak, het tijdperk der kinderziekten achter zich te laten. Z. M. vervolgde nu met aan te sporen tot betrouwen op God, en eindigde aldus: „Tot groote dingen zijn wij nog bestemd en heerlijke dagen voer ik u nog te gemoet; want mijn koers is de juiste en daarin wordt verder gestuurd!"

NOTICIANAN DI CABEL.

Recibi dia 19 di Marzo.

Paris.—Policía no por a logra descubri e autornan dje explosión den cuartel Leban, ma nan a haya un depósito di material pa trahamentoe di proyectilnan explosivo.

Papa ta solicitá coe medio amigable pa haci gobierno revisá Concordato.

Después dje desórdenan comete pa estudiantenan, academia di medicina a ser cerrá na Lyon.

Noticianan di Zanzibar ta bisa koe jioenan di terra a bati tropa inglés: 150 morto i 200 herido.

Pa motivo di situación crítica di Rusia, Zar a larga celebración di su fiesta pará pa después.

Madrid.—Estado di tesoro público ta masjá crítica; nan ta papiá di un crisis ministerial: la reina regente a proponé rebaha di lista civil, ma señor Cánovas no kier aceptá esai.

New-York.—Lamtamentoe na Quito; nan a atacá consulado alemán i herida cónsul.

Comité di Senado di Washington a nengá di aprobá e tratado coe Inglaterra riba e asunto di estrecho di Behring.

21 Marzo.

Paris.—E última explosión den cas di huez comisario, encargá coe instrucción dje robo di dinamita, na inmediación di Paris, a causá grandi inquietud.

Lóndres.—Ultima asamblea di banki di Inglaterra ta bisa koe debe di firma Baring Brothers ta seis miljon cinco ciento mil libra esterlina; e proposición hací pa pasá lo ke e firma tin na su crédito na e sindicato nobo di cas di Baring, a ser rechazá.

Berlin.—E asúntonan socialista ta causá gobierno hopi disgusto; den toer stad principal di imperio tabatin lamtamentoe di trahadó sin trabao. Nan ta bisa koe emperador Wilhelm lo bai Copenhaga dia 22 di Mayo bai asisti na boda di oro di rei. Na e ocasión ayí lo tin, pa intermedio di rei di Dinamarca, reconciliación entre Zar i emperador.

23 Marzo.

Paris.—Comité di Cámara di diputadonan a caba di aceptá e proyecto di ley koe ta establecé pena di morto pa kende, koe haci nan culpable di explosión coe dinamita.

Berlin.—Nan ta bisa koe general Von Caprivi i Sr. Von Jeillity a presentá nan dimisión pa motiboe di desacuerdo riba e ley di instrucción primaria.

Apesar di oposición dje partido librecambista Parlamento danés a poné 250 oeres (*cada 10 oeres ta ± 7 di nos cent*) riba cada 100 kilograma di trigo, i 125 riba cada 100 di centeno.

Londres.—Awé minéronan a bolbé cogé trabao; nan lo no bahá den mina sinó 5 día pa simán: prijs di carbón a bahá 6 shilling pa tonelada.

23 Marzo.

Paris.—Suspensión di pago di „Compañía di ferrocarrilnan é industria" ta ocupá atención di toer hende. Presidente, Sr. Decourau, a tira su curpa matá; dos dje administradornan a huí, i nan a arrestá otro director. Ma con toer, Bolsa ta siguí coe calma.

Telegrama di Berlín ta contradici noticia di dimisión di Caprivi. Unica víctima dje crisis, ta Von Zedlitz.

Emperador Wilhelm ta siguí maloe.

Manióbranan di ehército alemán lo toemá lugar na inmediacionnan di Metz.

Austria i Rusia ta concentrando tropa na frontera.

Londres.—Pa motivo di salud la reina Victoria a bai Sur di Francia.

New-York.—E tratado di reciprocidad entre Estados Unidos i Nicaragua lo drentá na vigor día 15 di Abril.

Caracas.—Telegrámanan recibí ajera ta bisa koe trópanan di gobierno a ocupá e propiedad di Totuma dje general revolucionario Crespo, koe a huí. General Sebastián Casañas ta nombrá comandante en gefe di ehército venezolano, i awé el a salí pa Guarico. Ciudadnan di interior a ningá di toema parte den e movimiento rovolucionario, i aki banda paz ta sigurá.

24 Marzo

Paris.—Presidente Carnot a recibí lord Dufferin, e embahador nobo inglés.

Tocante hortamentoe di dinamita, policía, después di hopi buscamentoe, a haya sabi koe gran número di criarnan empleá na casnan ricoe ta pertenecé na e partido anarquista.

Londres.—La reina di Inglaterra a yegá Hyères. Sir Balfour a pidi parlamento pa expulsá Sr. Hastings, representante di sección Worcester; su proposición a ser aceptá.

Madrid.—Gran susto na Bolsa pa suspensión di pago di "Compañía di ferrocarrilnan é industria." Masjá comerciante di Barcelona ta sufri den dje asunto ayí.

Berlin.—Enfermedad di emperador ta aumentá. Nan ta temé un atake di locura. Capital ta sumamente inquieta.

Ayera

Paris.— Pa medio di cable, president Carnot a felicitá la reina Victoría bon bini na Francia.

Proyecto dje tratado di extradición coe Estados Unidos ta someté na huicio di concejo di ministro. Según noticia di Berlín, emperador Wilhelm ta sufri masjá, na consecuencia di su enfermedad di orea.

E hendenan arrestá pa motivo dje explosión den curatel Loban, ta pertenece na e partido anarquista.

Na nomber di gobierno, ministro di instrucción pública a doená di conocé koe medida severa lo ser toemá pa stop publicación di ideanan anarquista.

Londres.—Tropanan rusa i austriaca ta ser concentra na frontéranan di Galicia. Nan ta papiá di encuentro di vanguárdianan dje dos ehércitonan; na e escaramuza ayí a moeri dos ruso, i un austriaco a sali heridá.

Botica del Cármen

ta ofrecé di venta

Thee di Souchon.

Cacao na bleki di 1 lb. i ½ lb. marca Blooker & Bensdorp, fresco ricibí for di Amsterdam.

Lechi condensá marca Nestle, i Harina lacteada marca Nestle toer doos ricibi foi Verey Zwitzerland.

Lucifer di Jonkoping di tres soorto di dosji, grandi, mediano i chikitoe ta vende na dosji, paki i gros.

Aceite di Bacalao di Dr. de Jongh.

Toer sorto di medicina patentá.

Oen gran surtido di perfumería.

Toer efectos eléctricos di Dr. Scott. Scuier di dieente, schuier di kabei, schuier di cuero, aparato pa krul kabei i binnen zool.

Hopi soorto di binja blankoe, corrá, doesji i medicinal;

BLANKOE

Hochheimer, Niersteiner, Brauneberger Mosel, Zeltinger Mozel i Champanja alemán.

CORRÁ

Léognan i St. Emilion na bottel henté i mitar.

DOESJI

Tocayer i Málaga.

MEDICINAL

Binja di Quina, St. Rafael, Vin de Peptone i hopi otro soorto mas.

SODA WATER

i MILK CREAM.

POCO DE LA ESCOPETA Y NADA DEL PERRO.

SEGUNDO la leyenda americana cuando Rip van Winkle despertó de su sueño en las montañas Catskil de América, se encontró hecho un viejo. El perro se había muerto hacia mucho tiempo y de la escopeta no quedaba más que el cañón y la llave. Cuando volvió al pueblo Falling Water, en que había vivido, nadie lo reconoció. Su mujer, creyéndolo muerto, se había casado con el posadero, y había hecho bien, pues Rip se había estado durmiendo *veinte años* en la ladera de la montaña.

Sueño largo, más me parece que preferiría estar durmiendo de una vez la mitad de mi vida á estar despierto y pasarlo mal. Sin embargo, aquí hay una mujer que dice: "Puedo decir con verdad que en diez y ocho años no me he visto libre de dolores un día siquiera."

Misericordia! Piénsese en esto. ¿Qué manera tan desgraciada de vivir? Pues supongo que hay millones, que pasan de este modo en este mundo. No porque lo desean, sino porque no lo pueden remediar. Esta era su situación, y un ejército de mujeres, además de una muchedumbre de hombres, pueden comprenderla.

Dice la interesada: Más de veinte años he estado débil y enfermiza. Al principio tenía mal gusto de boca, poco apetito y una sensación desagradable en el pecho y en los costados, que frecuentemente hacía por aliviar, sujetándomelos con las manos. Después de comer, me daban dolores: sentía como un peso en el pecho, que no podía tolerar hasta que no vomitaba. Me sentía desfallecer por falta de alimento y *me daba miedo de comer*. Algunas veces me daban calambres, que me doblaban, y me hacían andar de un lado á otro de la casa horas enteras, pues ni aún sentarme podía. Por supuesto á penas dormía y por las mañanas estaba tan cansada y tan débil, que no sabía como levantarme y bajar. *Durante diez y ocho años no me he visto un sólo día libre de dolores.*

He visto á un médico y á otro y he tomado muchas medicinas, sin que me hayan hecho provecho. No me decían la causa de mi enfermedad. Me iba consumiendo y no creía que podía vivir mucho, cuando un día de 1881, Mr. Joseph Cooper de Bourne habló á mi marido de una medicina llamada Jarabe curativo de la Madre Seigel, que dijo haberlo curado, "Si puedo," le dije á mi marido, "lo probaré." Así lo hice y antes de concluir la primera botella estaba mejor, y con cuatro botellas más estaba completamente buena y fuerte.

De esto hace ahora diez años y desde entónces he gozado de salud, tomando de cuando en cuando una dósis de jarabe. Después de mi restablecimiento, el cura dijo á mi marido: su mujer de V. está muy diferente de como estaba, y él le dijo, que el Jarabe de la Madre Seigel había hecho la cura. La gente me dice que estoy mejor qne hace veinte años y me siento tan fuerte que puedo cavar patatas y trabajar con cualquiera, á pesar de tener sesenta y cinco años de edad.

Mi marido sufría horriblemente de flujo y reumatismo y ha encontrado mucho alivio en la misma medicina. Dice que hace mucho lo hubieran enterrado, si no hubiera sido por el Jarabe de la Madre Seigel. De mí sé decir que me ha salvado la vida y deseo que otros sepan lo que ha sucedido conmigo y mi familia. Firmado — Esther Air, mujer de William Air de Thurlby cerca de Bourne, Lincolnshire, Inglaterra.

De esta manera breve y sencilla esta mujer cuenta una historia, cuyos detalles llenaría un libro. ¡Qué esperanzas y que temores! Cuántas horas de hondo pesar y de densa oscuridad ha debido experimentar! Verdaderamente. Nadie más, que los que pertenecen á la hermandad del sufrimiento, pueden imaginarlo. Cuando habla de un síntoma de su enfermedad, podía haber mencionado doce, pues la enfermedad la horriblemente fatal y común indigestión, tiene tantos síntomas y formas, como la imaginación caprichos ó el cielo nubes. De ella, como del pecado, proceden mil angustias y dolores para atormentar y destruír á la pobre humanidad. Viendo lo que su descubrimiento ha hecho en este como en otros muchos casos análogos, que buena amiga ha sido la Madre Seigel! Rip Van Winkle despertó de su letargo y se encontró viejo. Esther Air despertó de su larga noche de enfermedad y se encontró joven de nuevo. ¿La lección no es bien clara para los millones que sufren en este país?

Uit de hand te koop:

Het aan de Overzijde dezer haven gunstig gelegen Erf onder N°. 71 (vroeger het eigendom van wijlen den Heer Doctor TH. DE VEER) met daaropstaande heerenhuizen, regenbakken, koetshuis, paardenstallen, pakhuizen, loods en verdere bijgebouwen.

Van den 1sten November a. s. af zijn de woonhuizen en verdere gebouwen van 11 uur des voormiddags tot 1 uur des namiddags, behalve op Zondagen, te bezichtigen.

Voor nadere informatiën vervoege men zich tot den ondergeteekende.

J. B. VAN DER LINDE SCHOTBORGH

Curaçao 29 October 1891.

TE KOOP

BY

RENÉ HELLMUND

MET DE LAATSTE BOOTEN ONTVANGEN

Roode en witte Portwijn, roode tafelwijn, Madera, Cherry, Likeuren, Sardijnen, Pruimen, etc., etc.

Curaçao, den 12 Nov. 1891.

ACEITE de HOGG

de HÍGADO FRESCO de BACALAO, NATURAL, MEDICINAL

El mejor que existe puesto que ha obtenido la mas alta recompensa en la EXPOSICION UNIVERSAL DE PARIS DE 1889

Recetado desde 40 AÑOS en Francia, en Inglaterra, en España, en Portugal, en el Brazil y en todas las Republicas Hispano-Americanas, por los primeros médicos del mundo entero, contra las Enfermedades del Pecho, Tos, Personas débiles, los Niños raquiticos, Humores, Erupciones del cútis, etc.

Es mucho mas activo que las Emulsiones que contienen mitad de agua, y que los aceites blancos de Noruega, cuya epuracion les hace perder una gran parte de sus propiedades curativas.

Se vende solamente en frascos TRIANGULARES. — Exijase sobre la etiqueta el SELLO [illegible]

SOLO PROPIETARIO: HOGG, 2, rue Castiglione, PARIS, y en todas las [illegible]

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO.

1892.	Caracas.		Venezuela.		Valencia.		Caracas.		Venezuel.		Philadelphia.	
Vertrekt van NEW YORK....	Jan.	30	Feb.	10	Feb.	20	Maart.	2	Maart	12	Maart	23
Komt aan te CURAÇAO	Feb.	6	,,	17	,,	27	,,	8	,,	18	,,	29
Vertrekt van ,, ...	,,	8	,,	18	,,	29	,,	9	,,	19	,,	30
Komt aan te PTO. CABELLO	,,	9	,,	19	Maart.	1	,,	10	,,	20	,,	31
Vertrekt van ,,	,,	9	,,	19	,,	1	,,	10	,,	21	,,	31
Komt aan te LA GUAYRA..	,,	10	,,	20	,,	2	,,	11	,,	22	April	1
Vertrekt van ,, ..	,,	13	,,	24	,,	5	,,	15	,,	25	,,	4
Komt aan te PTO. CABELLO	,,	14	,,	25	,,	6	,,	16	,,	26	,,	5
Vertrekt van ,,	,,	15	,,	25	,,	7	,,	16	,,	26	,,	5
Komt aan te CURAÇAO	,,	16	,,	26	,,	8	,,	17	,,	27	,,	6
Vertrekt van ,, ...	,,	17	,,	27	,,	9	,,	18	,,	29	,,	7
doet LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen.	,,	18	,,	28	,,	10	,,	19	,,	30	,,	8
Komt aan te NEW-YORK..	,,	24	Maart.	6	,,	17	,,	25	April	5	,,	14

Stoomschip Maracaibo.

Vertrekt van CURAÇAO......	Feb.	18	Feb.	29	Maart	10	Maart	20	Maart	30
Komt aan te MARACAIBO......		19	Maart.	1		11		21		31
Vertrekt van "		25		6		16		26	April	4
Komt aan te CURAÇAO........		26		7		17		27		5

Stoomschip Mérida.

Vertrekt van CURAÇAO.....	Feb.	17	Feb.	28	Maart	9	Maart	20	Maart	30
Komt aan te CORO..........		18		29		10		21		31
Vertrekt van ,, ...		25	Maart.	7		16		26	April	5
Komt aan te CURAÇAO.......		26		8		17		27		6

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten.

PEPSINA DE HOGG

RECETADA POR EL CUERPO MÉDICO DESDE 1854

La PEPSINA titulada de HOGG, es cinco veces mas activa que la Pepsina amilácea.

1° **PÍLDORAS** DE PEPSINA PURA ACIDIFICADA. Males de estómago, digestiones dificiles, gastralgia, etc.

2° **PÍLDORAS** de PEPSINA con HIERRO reducido por el HIDROGENO. Malas digestiones de personas débiles y anémicas.

3° **PÍLDORAS** DE PEPSINA CON IODURO DE HIERRO. Dispepsia complicada de linfatismo, de raquitismo, etc.

Estas pildoras son muy solubles en el estomago.

HOGG, 2, RUE CASTIGLIONE, PARIS y FARMACIAS.

LUZ DIAMANTE,

LONGMAN & MARTINEZ,
NEW YORK.

Libre de Explosión, Humo y Mal Olor.

— De Venta Por —

Las Ferreterias y Almacenes de Viveres.

TE KOOP.

Een goed onderhouden LIJKWAGEN behoorende aan de *Begrafenissocieteit "Willebrordus"*.

Voor informatiën vervoege men zich bij den Heer *Douvert B. Senior* of bi den ondergeteekende.

C. T. CORSICA.

Curaçao 10 Februari 1892.

ASMA

Catarros, Opresiones y las Enfermedades de las Vias respiratorias, se curan con los TUBOS - LEVASSEUR

NEURALGIAS y todas las Molestias nerviosas, se curan al instante con las Píldoras anti-neurálgicas del Dr CRONIER

Exigir el Sello de Garantía de la Union de los Fabricantes.

Paris: Farmacia ROBIQUET, 23, rue de la Monnaie, y en las principales de las Américas.

La VELOUTINE

Polvos de Arroz especial
PREPARADO AL BISMUTO
Por CH^{les} FAY, Perfumista
PARIS, 9, Rue de la Paix, 9, PARIS

de todos los Perfumistas y Peluqueros de Francia y Estranjeros

Imprenta de la Libreria de A. BETHENCOURT É HIJOS, Curaçao